MAAK VERBINDING MET DE DIERBARE MOMENTEN

De zoektocht naar beter horen en de keuze voor een CI

ERVARINGSVERHALEN VAN DRAGERS VAN EEN COCHLEAIR IMPLANTAAT

ADVANCED BIONICS
POWERFUL CONNECTIONS

In dit boekje vertellen mensen uit Nederland en Vlaanderen over hun zoektocht naar beter horen en hun keuze voor een cochleair implantaat (CI). Deze mensen willen hun ervaring delen om anderen op weg te helpen en gerust te stellen. Waarom kozen zij voor een CI? Hoe is hun traject verlopen en hoe gaat het nu?

Een CI helpt u of uw kind weer te horen wanneer zelfs de meest krachtige hoortoestellen niet langer voldoende zijn. In een CI-centrum wordt onderzocht of u of uw kind in aanmerking komt voor een CI.

Kiezen voor een CI is een grote stap. Mogelijk vertrouwt u of uw kind al jaren op hoortoestellen of is uw kind net geboren en hoort u voor het eerst over slechthorendheid bij baby's? Alles begint bij het verzamelen van informatie en op zoek te gaan naar wat u of uw kind nodig heeft nu en in de toekomst. Vele mensen zijn u reeds voorgegaan in dit traject. Hierbij zijn de verhalen van ervaringsdeskundigen van onschatbare waarde. In dit boekje vertellen zowel ouders, mensen met ernstige slechthorendheid en partners over hun ervaringen en hun persoonlijke traject. Elke individuele situatie is anders, maar in dit boekje zijn uiteenlopende verhalen bij elkaar gebracht waarin u zich vast zal kunnen herkennen.

Maak kennis met:

- Novi (2020) werd doof geboren en kreeg twee CI's toen ze net 1 jaar was 2
- Nora (2019) werd geboren met één doof oortje en kreeg een CI toen ze 2 jaar was 4
- Broertjes Luuk (2008) en Ivo (2010) zijn allebei doof geboren en kregen elk 2 CI's toen ze 1 jaar oud waren 6
- Stien (2004) kreeg eerst één en later een tweede CI, nadat ze doof geboren werd 8
- Frances (1982) hoorde aanvankelijk goed, maar ging steeds slechter horen en kreeg uiteindelijk een CI naast haar hoortoestel toen ze 30 jaar oud was 10

  Lean (1979) is slechthorend geboren, maar werd in 2017 plots volledig doof. Na ook andere gezondheidsproblemen te hebben overwonnen, kreeg ze in 2022 een CI 12
- Elske (1973) ging snel steeds slechter horen als gevolg van het syndroom van Pendred. Ze koos voor een CI in beide oren 14
- Oliver (1969) kreeg in 2014 een CI na steeds slechter te zijn gaan horen. Hij combineert zijn CI met een hoortoestel in het andere oor 16
- Frank (1966) ging langzaamaan steeds slechter horen, maar werd in 2006 plots helemaal doof waardoor hij voor een CI koos 18
- Roos (1952) heeft vroege ouderdomsdoofheid en kreeg uiteindelijk een CI met behoud van haar restgehoor. Ze combineert dit met een hoortoestel aan haar andere oor 20

  Jelle vertelt als partner over het CI-traject van Kari (1991, 2 CI's) 22
- Hans vertelt als partner over het CI-traject van Elske (1973, 2 CI's) 24
- Huberiet vertelt als partner over het CI-traject van Harry (1948, CI en hoortoestel) 26
- Heidi is audioloog/audicien en vertelt over het belang om mensen tijdig door te verwijzen 28

NOVI (2020)

“Novi glundert bij het horen van muziek”

Doof geboren
2 CI’s sinds 2021

Toen Novi geboren werd, merkten haar ouders Joris en Nadine al snel dat ze anders reageerde dan haar oudere broertje. Ze vonden haar “minder alert”. Maar ze hadden nog geen idee dat hun dochtertje doof was. Totdat Novi de eerste gehoortest moest doen. Ze bleek niets te horen.

Bij de neonatale gehoorscreening reageerde Novi op geen enkel geluid. Toch was er na de test nog niet direct reden tot zorg. Joris en Nadine bleven positief en hielden hoop dat er niets aan de hand was. “We probeerden van alles uit om te testen of Novi reageerde op geluid”, zegt Joris. “De deur extra hard dichtdoen, een alarm laten rinkelen, in de handen klappen. Maar je zag dat er in haar ogen niets gebeurde, ze merkte het gewoon niet op.” Nadine: “En toch reageerde ze soms ook wél op dingen. Als ik haar luier verschoonde en tegen haar praatte en lachte, dan lachte ze helemaal mee. Zie je wel, ze hoort wat ik zeg, dacht ik dan. Maar ze reageerde natuurlijk op mijn mimiek en niet op mijn stem.”Er volgden nog twee gehoortesten en een BERA-test (met een BERA-test wordt er gekeken welke hersenactiviteit er is bij het aanbieden van geluid). Toen kwam de definitieve uitslag: Novi was doof.

Cochleair Implantaat

Tijdens de eerste gesprekken met de audioloog hoorden Joris en Nadine al over de mogelijkheden van een cochleair implantaat (CI). Ze verzamelden informatie op internet en namen deel aan een online informatiebijeenkomst over het CI. Nadine vond het meeste steun in een speciale Facebookgroep voor ouders van dove en slechthorende kinderen. “Er stonden veel herkenbare ervaringsverhalen van andere ouders. En filmpjes van kinderen die net een CI hadden gekregen. Dat was heel fijn om te zien. Ik deelde ook ons eigen verhaal van Novi en toen kregen we zo veel bemoedigende woorden van ouders met wie we contact konden opnemen. Dat hadden we echt nodig.”

Begin 2021 startten Nadine en Joris met een CI-traject om te onderzoeken of Novi in aanmerking kwam voor een CI. “We maakten vrij snel de keuze om voor een CI te gaan”, zegt Joris. “Het was voor ons belangrijk dat we Novi later zelf de keuze konden geven om wel of niet te horen. Met CI’s heeft ze altijd nog de keuze om ze af te doen en niets te horen. Maar andersom kan dat niet.” Nadine: “We hebben er daarom wel voor gekozen om ook de Nederlandse Gebarentaal te leren. Zodat ze beide talen spreekt en we ook gebaren kunnen gebruiken als ondersteuning bij spraak.”

Keuze merk CI

Joris en Nadine kozen voor Advanced Bionics. Twee dingen waren doorslaggevend voor hun keuze. Nadine: “Ik vond het idee dat Novi van die grote apparaten achter haar oren zou hebben wel lastig. In het ziekenhuis en via de Facebookgroep hoorden we dat er twee merken waren waarbij je het CI ook van je oor af kunt dragen. Bijvoorbeeld met een clip aan je kleding. Dat wilden we graag. En AB was het enige merk dat daarnaast ook een waterdichte batterij had die Novi de hele dag door kon dragen zonder een batterijwissel. Op deze manier hoeven wij ons als ouders geen zorgen te maken als ze een keer een bak water over zich heen gooit als ze buiten speelt of wanneer ze in de zandbak duikt. De waterdichte batterij is hier tegen bestand.” Joris: “Dat vonden we een heel fijne gedachte. Dat Novi onbeperkt zou kunnen spelen en niet steeds in haar spel door ons geremd zou worden.”

Eerste aansluiting

“We hadden al veel filmpjes gezien van kindjes die voor het eerst geluiden horen met hun CI, je zag die kindjes helemaal opbloeien. We hadden geen verwachtingen dat het ook zo met Novi zou gaan. Maar, wat ik me nog heel goed herinner is dat Novi bij de eerste geluidjes steeds in mij wegdook. Een soort verlegenheid. Dat deed ze normaal nooit, dus dat was voor mij al een teken dat het in elk geval werkte! We spraken af dat we die dag voortaan een CI-verjaardag zouden houden. Zodat we elk jaar vieren dat Novi dankzij deze techniek kan horen. Niet alleen voor onszelf, maar ook voor de mensen om ons heen. Omdat we het belangrijk vinden om bewustwording te creëren.”

Muziek, dansen en spelen

Novi draagt sinds 2021 haar CI’s en iedereen in het gezin is er al helemaal aan gewend. Joris: “Alles waar we van tevoren bang voor waren, is niet uitgekomen. Ze doet het veel beter dan we hoopten. Ze heeft haar CI’s 99% van de dag op, ze horen bij haar. We dachten dat ze haar CI’s vaak van haar hoofd zou trekken, maar dat is niet zo.” Nadine: “Het leukste is om Novi te zien lachen en dansen met haar broer in de woonkamer. Je ziet dat ze echt een band hebben gekregen, ze begrijpen elkaar. Joris: “Ik weet nog dat we een paar weken na de aansluiting een straatfeestje hadden met veel muziek. Je zag Novi glunderen en reageren op de melodieën. En als we fietsen met Novi voor in het zitje, dan reageert ze op alles wat ik zeg. Als ik zing, doet ze me na. Ik vind het soms ongelooflijk dat ze gewoon reageert. Als we op straat lopen en ik roep ‘stop’, dan hoort ze dat en stopt ze.”

- *Joris en Nadine, ouders van Novi*

NORA (2019)

“Nora wil niet meer zonder haar CI”

Doof geboren aan 1 oor
1 CI sinds 2021

“Het gaat super goed met Nora. Ze is gestart op school en kan haar CI zelf opzetten. We zijn enorm dankbaar en hadden niet gestaan waar we nu staan zonder haar CI.

Even terug naar het begin. Nora is geboren in september 2019. Ze was altijd een rustige baby, maar bij veel lawaai op bijvoorbeeld familiefeestjes werd ze erg onrustig en huilde ze veel tot we een rustiger plekje hadden opgezocht. We dachten gewoon dat Nora het vele lawaai niet leuk vond. Eind september stond de gehoortest gepland bij Kind & Gezin (Belgisch consultatiebureau). De test was niet goed aan de rechterkant. We werden nog gerustgesteld dat dit mogelijk te wijten was aan vocht achter het trommelvlies en dat de test op een later moment herhaald zou worden. Toch maakten we ons al zorgen. Helaas was ook de tweede test niet goed. Er was geen reactie op de geluiden die in haar rechter oortje binnenkwamen. We werden doorverwezen naar het ziekenhuis voor een BERA-onderzoek. Nora bleek een zwaar gehoorverlies te hebben van 70dB. Bij een herhaling van het BERA-onderzoek enige tijd later bleek het zelfs om een verlies van 90dB te gaan. Nora was dus doof aan één oor.

De arts vertelde ons dat er opties waren zoals een hoorapparaat, een cros systeem, een implantaat,... Ook werden we voorgesteld contact op te nemen met een revalidatiecentrum om ons en Nora te begeleiden. Maar het bleek ook niet noodzakelijk om iets te ondernemen aangezien je ook met één goed oor tot spraak- en taalontwikkeling zal komen. Een hele klap en daarbij gepaard gaande dilemma's, die eigenlijk pas 's avonds bij ons binnen kwamen.

We zijn gestart in een revalidatiecentrum met thuisbegeleiding. Dit heeft ons enorm geholpen om Nora te helpen in moeilijke situaties. Zo leerden we dat lokaliseren onmogelijk is met één oor en vooral drukke ruimtes niet gemakkelijk zijn voor Nora.

Nora deed het eigenlijk allemaal wel goed. Haar spraakontwikkeling kwam misschien wat trager op gang, maar niets om ons grote zorgen om te maken. Toch knaagde het bij ons en wilden we informeren naar de meerwaarde van een cochleair implantaat, aangezien een klassiek hoortoestel geen baat meer heeft bij dit zware gehoorverlies. Op dat moment was er geen standaard terugbetaling voorzien voor eenzijdige doofheid, waardoor een cochleair implantaat niet standaard aan de orde was. Verschillende afwegingen, gesprekken, verhalen, enz. deden ons besluiten: twee oren zijn beter dan 1. We wilden haar geen kansen ontnemen en besloten om toch voor een cochleair implantaat te gaan.

Er liepen op dat moment ook onderzoeken om de meerwaarde van een cochleair implantaat bij kindjes met één doof oor aan te tonen, waardoor de mogelijkheid bestond een tussenkomst van het Belgische Bijzonder Solidariteitsfonds te verkrijgen. We kregen groen licht. Gelukkig wordt dit ondertussen systematisch goedgekeurd voor jonge kinderen met aangeboren eenzijdige doofheid wat voor minder onzekerheid zorgt.
Omdat Nora al 2 jaar werd, kregen we heel snel een operatiedatum. De operatie verliep goed en Nora herstelde heel vlot. 3 weken na de operatie zou haar CI aangesloten worden. Een heel spannend moment, maar we werden goed geïnformeerd door de audiologen en wisten op voorhand dat we het tempo van Nora zouden moeten volgen en dat het zou kunnen dat er meteen reactie zou zijn, maar ook dat het een tijdje zou duren. Tijdens de fitting konden we inderdaad niet echt een reactie opmerken, maar ze hield de processor zonder morren op en probeerde deze ook niet af te trekken. De volgende ochtend vroeg ze bij het opstaan naar haar CI! We konden het niet geloven, want dit wilde zeggen dat ze merkte dat ze er baat bij had en dat ze weldegelijk iets binnen kreeg van geluid. We werden heel nauw opgevolgd en moesten elke week terug om haar CI bij te regelen. Nora voelde zich erg op haar gemak en draagt haar CI graag. Ze vraagt zelfs naar haar CI als deze toch eens afvalt of vergeten wordt. Wij voelden direct een groot verschil met haar CI erbij, maar iedereen om ons heen ook!

We hadden ons voorbereid dat dit een moeilijk traject zou worden, maar Nora heeft dit gedaan alsof het niks was. Ze draagt het CI vanaf dag één een hele dag van opstaan tot slapen gaan. Nora wil niet zonder haar CI en dat doet ons veel plezier. De opvolging in het ziekenhuis bij de audiologen loopt verder en we gaan naar een logopediste. We zien dat de achterstand van Nora alsmaar kleiner wordt. Ze praat heel de dag door. De sprongen die we haar de eerste weken en maanden met haar CI hebben zien maken, kunnen we haast niet geloven.

Een jaar na haar implantatie kregen we het gevoel dat we stilaan uit de achtbaan aan het stappen zijn waar we in waren beland. Dit is voor ons zonder twijfel de beste beslissing geweest die we als ouders hebben kunnen maken voor onze dochter."

- Jennifer, mama van Nora

Doof geboren
2 CI's toen ze 1 jaar waren

BROERS LUUK (2008) & IVO (2010)

"Het telefoneren, streamen van Spotify en het luisteren naar TikTok is een feest voor de jongens!"

"Luuk en Ivo zijn doof geboren en kregen allebei twee CI's toen ze ongeveer één jaar waren. Hun (hoor)ontwikkeling verliep erg vlot en na extra begeleiding (logopedie) zijn ze naar het reguliere onderwijs gegaan. Het zijn allebei sportieve jongens die voetballen, graag op wintersport gaan en vaak spelen op de trampoline. Chillen door muziek te luisteren en gamen, maken ook deel uit van elke dag, net als vele andere (pre-)pubers.

Vanaf het begin hebben Luuk en Ivo 'van-het-oor-af' processoren van Advanced Bionics gedragen, omdat dit veel handiger was toen ze klein waren dan een processor achter het oor. Na een paar jaar konden ze overschakelen op kleine, waterdichte spraakprocessoren.

De afgelopen jaren zaten de CI's niet in de weg. Voetbal, verjaardagsfeestjes, zwemles: alles kon prima met de CI's. Ook sporten met een helm, zoals skiën en karten, ging prima. Sommige dingen gingen iets lastiger. Bijvoorbeeld het gamen met een koptelefoon was niet echt een optie. Dan ging de mobiele telefoon tijdens het gamen aan waarop ze met hun vriendjes via Whatsapp konden praten. Dat gaf een flinke herrie in huis!

Sinds 2021 hebben ze echter een 'achter-het-oor' spraakprocessor met Bluetooth® connectiviteit. Best wel spannend om voor het eerst na ruim 10 jaar een 'achter-het-oor' processor te gaan dragen. Toen in het ziekenhuis de nieuwe processoren werden aangezet, kwam er meteen een lach op hun gezicht, want ze vonden het geluid meteen duidelijker en helderder. Binnen no time waren de processoren aan de telefoons gekoppeld en kon de lol beginnen. Met elkaar bellen direct via de implantaten, Spotify streamen en TikTok luisteren, wat een feest!

Inmiddels willen Luuk en Ivo niet meer terug naar hun oude processoren. Vooral het streamen is erg fijn. Luuk kan makkelijker lessen via zijn laptop volgen door direct zijn spraakprocessoren te koppelen. Ook het gamen gaat nu direct via de implantaten.
Wij als ouders moeten er misschien nog het meeste aan wennen. Als ze aan het streamen

zijn, kunnen ze zelf met hun Remote app het geluid van de omgeving uitzetten. Tsja, en daar horen wij ook bij ;-).

De processoren passen ook goed achter het oor dankzij het lichte ontwerp en de gebogen accu. Het voelt heel licht aan. Ook met voetballen gaat het goed met de oorhanger. Luuk draagt een bril en met de pootjes aan de buitenkant klemt hij de processoren goed vast.

Ivo gebruikt een accessoire (een flexibel ijzertje) om tijdens het voetballen de processoren goed op hun plek te houden. Fijn dat hiervoor geen oorstukje nodig is en toch de processor goed vast kan zitten op het oor.

Bij lekker weer maken we wel eens een tochtje op een brommer, met helm. Ook dat gaat met deze spraakprocessoren prima. De spoel is beduidend dunner dan vroeger, wat handig is bij het dragen van een helm.

De jongens zijn erg blij met de CI's en gaan vast nog veel plezier aan hun CI's beleven!"

- Marjolein, moeder van Luuk en Ivo

STIEN (2004)

“De CI’s zijn een deel van mezelf geworden en ik zou ze niet willen missen.”

Doof geboren
2 CI’s sinds 2004 en 2008

“Ik ben doof geboren en ik heb twee cochleaire implantaten. Toen ik 11 maanden was, kreeg ik mijn eerste CI. Mijn tweede CI kreeg ik toen ik 4 jaar was. Ondertussen ben ik 18 geworden en draag ik dus al 17 jaar CI’s. De CI’s zijn een deel van mezelf geworden en ik zou ze niet willen missen. Ik kan er ook alles mee doen, zelfs zwemmen! Vandaag wil ik jullie vertellen hoe mijn leven er uit ziet.

Ik zit in het reguliere onderwijs en dat gaat heel goed met mijn CI’s. Af en toe gebruik ik in lastige situaties een extra hulpmiddel (Roger) dat de spreker opclipt, zodat het geluid rechtstreeks naar mijn CI’s wordt gestreamd. Dit werkt prima!

In mijn vrije tijd ga ik graag hardlopen en luister ik meerdere keren per dag naar muziek via Bluetooth streaming. Deze rechtstreekse Bluetooth koppeling is super handig, want je moet nooit meer knoeien met oortjes. Het is ook super cool dat mijn ouders het niet eens door hebben als ik muziek aan het luisteren ben! Dat is echt grappig. Op zondag ga ik met veel enthousiasme naar de jeugdbeweging (Chiro) in Belsele. Ook ben ik heel geïnteresseerd in fotografie en ga ik graag aan de slag met een camera.

Ik sta zeer positief in het leven en zet mij ook in voor het goede doel. Zo zamelde ik geld in voor mijn revalidatiecentrum tijdens De Warmste Week (solidariteitsactie van de VRT). Ik vind het heel fijn om iets te kunnen terugdoen voor het centrum waar ik mijn eerste woordjes heb leren zeggen en nu nog steeds terecht kan als iets moeilijk gaat. Zo heb ik op een studiedag voor professionals en ouders in 2014 een zelf geschreven gedichtje voorgedragen. Ik kreeg toen veel reacties van de professionals dat ze precies hiervoor hun job elke dag met hart en ziel doen. Ook de ouders van jonge dove kindjes kwamen me vertellen dat ik een voorbeeld was voor hun kindje. Dat deed me als bijna 10-jarige wel blozen. Hierbij mijn gedichtje van toen:

“Ik ben Stien en ik ben bijna 10.
Ik draag twee Naída CI-apparaten, die ik niet kwijt wil geraken.
Ze zitten aan mijn oren, zo kan ik goed horen.
Ze zijn prachtig rood, niet te klein en niet te groot.
In het revalidatiecentrum ga ik naar veel ‘tisten’, vooral kinesisten en logopedisten.
Van kleins af aan leerde ik daar mijn eerste woordjes zeggen en zoals jullie horen, kan ik het nu al goed uitleggen.
Ik ben blij dat ik naar het gewoon onderwijs kan gaan, dan zet ik mijn FM alvast aan.
Ik luister graag naar muziek en met FC De Kampioenen lach ik mij een kriek.
Papa is mijn beste maatje en shoppen doe ik met mijn mamaatje.
Nu komt er een varkentje met een lange snuit en mijn verhaaltje is uit.”
Stien Van Buynder, februari 2014

In de 17 jaar dat ik CI’s heb, heb ik al heel veel vooruitgang mogen meemaken. Ik ben als baby begonnen met een processor die op mijn kleren werd geclipt. Zo bleven mijn kleine oortjes vrij en kon de processor ook niet vallen en kwijt raken. Het microfoontje zat toen in de spoel op mijn hoofd, zodat ik geen last had van kledingruis en alle geluid rond mij goed kon opvangen. Toen ik ouder werd, ben ik overgestapt naar een processor achter mijn oor. Doordat ik op dat moment ouder was, kon ik veel meer zelf mijn processor bedienen en dus spelen met de mogelijkheden, wat ik heel fijn vind. Het achter-het-oor model is ook blijven evolueren. Het werd steeds kleiner en de accu’s veranderden van vorm (van recht naar gebogen) zodat het nog fijner achter mijn oor zit. De accu’s gaan langer mee dan vroeger en ik hoef aan niets meer te denken, want alles zit ingebouwd in mijn processor. Wil ik op school mijn Roger systeem gebruiken, dan hoef ik niets bijzonder te doen. Geen ontvangertjes om aan te denken, geen aparte programma’s, alles gaat automatisch. Zelfs Bluetooth streaming naar mijn beide CI’s tegelijk van mijn telefoon of computer is zalig. Ideaal om online lessen te volgen, maar ook om gewoon te genieten van muziek als ik bijvoorbeeld naar school fiets. Ik luister nu veel meer naar muziek dan vroeger, omdat het allemaal zo makkelijk gaat. Bovendien kan ik met de app zelf bepalen of ik alleen muziek hoor, of ook nog het geluid om mij heen. Ik voel me baas van mijn eigen oren en dat is echt cool!
Ik moet toegeven dat ik vroeger sneller een berichtje stuurde dan dat ik zou bellen, maar nu zal ik sneller bellen omdat het handiger, makkelijker en vlotter is. Ik hoef de telefoon zelfs niet bij mijn mond te houden, want ik praat terug via mijn CI’s. Mijn CI’s zijn dus door de jaren heen meer geworden dan een hoorhulpmiddel. Het is een draadloze headset, die mij vlotjes met de wereld van geluid verbindt, waardoor ik niets hoef te missen.

Oh en ik noemde het eerder al, maar er is nu zelfs een app! Dit bestond nog niet toen ik een baby was, maar het is heel fijn om gewoon met mijn smartphone te kunnen spieken hoe lang mijn accu nog mee gaat of om te spelen met de instellingen. Mijn ouders zeggen nu dat ze toen graag een app hadden gehad, want een baby zegt het natuurlijk niet als er iets mis is en met de app kan je dit allemaal checken. Heel handig dus.

Ik kan dus met veel overtuiging zeggen dat ik heel blij ben met mijn CI’s, maar dat ik er tegelijk ook bijna niet meer bij stil sta dat ik ze heb. Ze horen gewoon bij mij en ik kan er alles mee doen.”

- Stien

FRANCES (1982)

“Dankzij mijn CI kan ik weer genieten van een tentoonstelling, bioscoop of theater.”

Slechthorend sinds 2000
1 CI (2012) + 1 compatibel hoortoestel

Het is oktober 2012 als ik sinds lange tijd weer de wachtkamer van de KNO polikliniek binnenloop. Mijn gehoor is merkbaar achteruit gegaan. Gesprekken die voorheen nog redelijk te volgen waren, zijn ineens onverstaanbaar. Ik hoor van alles, maar versta niks. De hoogste tijd dus om mijn gehoor weer te laten testen. Stiekem hoop ik dat ik dit keer wel in aanmerking kom voor een cochleair implantaat (CI). Mijn moeder en zus dragen er ook één en zij horen er verrassend goed mee. Er volgen drie maanden waarin ik de deuren van het Erasmus MC platloop. Ik heb gesprekken met de KNO-arts, audioloog, logopedist en een maatschappelijk werker en ik mag in de MRI scan.

Februari 2013: “Het team heeft over u vergaderd en wat ons betreft gaan we over tot implantatie.” zegt de KNO-arts. De waterlanders stromen over mijn wangen van emotie. Ik was aan de beurt, ik hoefde niet meer te vechten en zou straks weer beter gaan verstaan. Wat een opluchting. Plots ging het hard, want in maart 2013 werd ik al geopereerd. De operatie verliep heel vlot en ik was gauw weer op de been. Over drie weken krijg ik het uitwendige gedeelte van mijn CI. Dan begint het grote revalideren en gaat ‘Het Nieuwe Horen’ van start. Wordt mijn hoorwereld één grote panfluit met marsmannetjes? Krijg ik de schrik van mijn leven als ik ineens het stemgeluid van de kassière kan waarnemen? Of ga ik extreem nostalgisch genieten wanneer ik weer mee kan blèren met de songteksten van Take That?

Als er één ding is dat ik heb ondervonden dan is het wel het volgende: de manier waarop je iets ervaart, STAAT of VALT met je mindset. Ik ging dus naar de eerste afregeling met lage verwachtingen. Ik had mezelf voorgenomen dat ik niet zou oordelen over de kwaliteit of het soort geluid dat mijn cochleair implantaat (CI) produceert en dat ik mijn focus zou leggen op: alles wat ik beter of meer hoor dan hiervoor, is mooi meegenomen. Met deze invalshoek heb ik een fantastische eerste week gehad! Ik hoorde gelijk dingen die ik al zo lang niet meer gehoord had. Ik voelde me een beetje een geheime agent, want ik hoorde gesprekken die niet eens voor mij bedoeld waren. Je staat er niet altijd bij stil wat je mist, totdat je het niet meer hebt. Je vergeet gewoon dat bepaalde dingen geluid maken. Plots hoorde ik weer het geluid van een parfumverstuiver, muisklikken, krant omslaan (doe ik nu véél zachter), sloffen met je voeten, ruisen van bladeren, schuren van broekspijpen wanneer je loopt. Ik hoor het allemaal weer! Het hoogtepunt van die eerste week was een zingende merel. Het was geen elektrische merel, zoals ik ze al eerder had gehoord. Nee, dit keer hoorde ik het precies zoals vroeger. Elke toon en de gehele melodie van het zingende beestje streelde mijn gehoor. Het leek wel alsof het vogeltje op mijn schouder zat en zei: daar ben ik weer, heb je me gemist? Alweer tranen van geluk.

Ik wil dus even benadrukken dat het CI een bijzonder staaltje vernuft is. En het is voortdurend in ontwikkeling. In die eerste weken klonken veel dingen nog heel gek en digitaal/buitenaards, maar ik hoorde al véél meer en ook anders dan een week geleden. Mijn CI werd dus stap voor stap opgevoerd en naarmate ik verder oefende en meer gewend raakte, ging alles steeds beter en mooier klinken. Zelfs muziek.

Ik heb mijn CI nu twee maanden en ben er ongelooflijk blij mee. Natuurlijk moet er ook wel wat te zeuren zijn en daarom geef ik eerlijkheidshalve toe dat het niet alleen maar geweldig is. Ik heb bijvoorbeeld (nog) moeite met gesprekken in groepen en in rumoerige situaties. En als iemand mij op de dansvloer aanspreekt is dat erg leuk, maar niet te doen! Al hoor ik dat dit bij goed horende mensen vaak niet anders is. Bij onbekende mensen moet ik eerst even wennen aan hun stem voordat het gesprek op gang komt, maar toch wegen deze ongemakkelijkheden niet af tegen alle momenten dat ik weer veel meer hoor! Én ik ben nog maar 2 maanden ver.

Het is nu 2022. Ik ben ondertussen ruim 9 jaar geleden geïmplanteerd. Ik ben contentredacteur en ondernemersadviseur. Daarnaast speel ik in een theatergezelschap en werk ik als actrice/entertainer op verschillende bedrijfsevenementen. Het spreekt voor zich dat ik voor deze activiteiten veel moet luisteren en een goed gehoor dus erg handig is. Deze activiteiten had ik zonder mijn CI nooit gekund. Aan mijn niet-geïmplanteerde oor draag ik een compatibel hoortoestel dat samenwerkt met mijn CI. Vroeger had ik de neiging mijn hoortoestel uit te laten, want mijn CI bracht me toch veel meer. Nu het hoortoestel perfect is afgestemd op mijn CI, geniet ik enorm van wat het toch nog bijdraagt aan het totale horen. Ook het streamen naar beide oren is heerlijk. Waar ik 9 jaar geleden nog klaagde over gesprekken met vreemde mensen of in groep, kan ik nu zeggen dat ik deze situaties niet uit de weg ga. In tegendeel. Dankzij mijn CI kan ik weer genieten van een tentoonstelling, bioscoop of theater. Het is zelfs mogelijk om een cabaretvoorstelling te volgen!

Mijn huidige spraakprocessor heeft het grote voordeel dat Bluetooth geïntegreerd is. Ik stream en bel volop, heerlijk! Bij het telefoneren of streamen via Bluetooth krijg ik het geluid binnen in beide oren. Opnemen en terugpraten doe ik via mijn CI, dus ik hoef mijn telefoon niet eens bij de hand te houden. Videobellen, gewoon bellen, online vergaderen op mijn laptop, alles stream ik. Navigatie tijdens autorijden, podcasts luisteren, muziek en het geluid van de televisie. Echt heel prettig allemaal!

Ik kan mijn CI en hoortoestel bedienen via een app. Nooit gedacht dat ik van een app gebruik zou maken voor mijn gehoor, maar ik gebruik het regelmatig om volume aan te passen en wat ik helemaal vaak gebruik, is de balansoptie wanneer ik naar muziek luister. Hiermee kies ik de hele tijd zelf hoeveel omgeving ik hoor en hoeveel muziek. Heerlijk om soms even alleen muziek te horen, maar super handig om de omgeving er weer bij te halen als het nodig is.

Wil je meer lezen over de ervaringen van Frances? Lees haar blog:
https://zomagikhethoren.wordpress. com/

- Frances

LEAN (1979)

“Er is een nieuwe wereld voor me open gegaan”

Plotsdoof
1 CI sinds 2022

“Ik ben slechthorend geboren en in 2017 plotseling helemaal doof geworden aan beide oren. Sinds die tijd kon ik alleen maar schriftelijk communiceren. Mijn notitieboekje nam ik overal mee naartoe en ik liet iedereen schrijven.

In de zomer van 2015 besloot ik het CI-traject in te gaan en ik kreeg groen licht. Alles was geregeld en ik had gekozen voor een implantaat van Advanced Bionics. Helaas kreeg ik een paar maanden later een herseninfarct en zou ik in de toekomst veelvuldig MRI-scans nodig hebben. Advanced Bionics had toen nog geen MRI-compatibel implantaat en ik werd gevraagd een ander merk te kiezen, maar dat kon ik niet. Mijn eerste gevoel was immers een CI van Advanced Bionics.

Omdat ik nog andere gezondheidsproblemen had, is er besloten om eerst die gezondheidsproblemen onder controle te krijgen. Mijn CI-traject werd on hold gezet. In die jaren is mijn dikke darm verwijderd en een pouch aangelegd. In 2020 kreeg ik ook nog een ICD voor mijn hartproblemen.

Maar geluk bij een ongeluk, want ondertussen ontwikkelde de techniek zich razendsnel en kwam er een nieuw implantaat van AB op de markt dat MRI-scans voor mij wel mogelijk maakte zonder dat het magneetje in het implantaat zou moeten verwijderd worden. Toen mijn andere gezondheidsproblemen onder controle waren startte ik in januari 2022 opnieuw met het CI-traject. In mei 2022 was het dan eindelijk zover en kreeg ik een cochleair implantaat van AB.

Na de herstelperiode werd mijn CI in juli 2022 voor de eerste keer aangesloten. Wat er toen gebeurde valt met geen pen te beschrijven. De revalidatie ging voortreffelijk. In de eerste week na het aansluiten van mijn processor kon ik al meteen geluiden herkennen, zoals bijvoorbeeld de richtingaanwijzer van mijn auto, het toetsenbord van mijn laptop en een stromende kraan.

Een week later vonden de tweede afregeling en mijn eerste hoortraining bij het Audiologisch Centrum plaats. Dit verliep met verbazend gemak. Ook het dagelijks oefenen met mijn co-therapeut ging me goed af. Ik kon al meteen gesprekken volgen, muziek luisteren en telefoneren. Mijn familie, vrienden en zorg-verleners snappen er niks van dat ik nu al zoveel kan horen. En ikzelf kan het ook nog niet bevatten. Zo goed heb ik in mijn hele leven nog nooit gehoord.

Het enige wat ik 'niet natuurlijk' vind klinken is mijn eigen stem, maar daar ben ik inmiddels al aan gewend.

Er is een nieuwe wereld voor me open gegaan. Mijn dank gaat dan ook uit naar het CI-team, mijn co-therapeut (mijn moeder), Advanced Bionics en natuurlijk iedereen die me gesteund heeft en dat nog steeds doet."

- Lean

ELSKE (1973)

“Het is de tijd en energie meer dan waard geweest voor mij”

Syndroom van Pendred
2 CI’s (2009 & 2014)

“De wekker loopt af. Ik ga op mijn bed zitten, pak mijn hoorapparaat en stop het in mijn oor. Nee! Ik weet het direct. Ik voel de paniek in mijn lijf en ik stoot Hans wakker. Ik hoor hem nog wel, maar dof en veel zachter. Het geluid gaat bij mij vandaan; het klinkt als ‘in de verte’. Ik moet deze ochtend orgel spelen, maar het is de vraag of dat nu nog kan. Er spookt van alles door mijn hoofd: Straks de dokter even bellen, o nee, ik kan natuurlijk niet zelf bellen ... Hoe lang zal dit weer gaan duren? Komt het deze keer ook weer goed? Kan ik ooit weer orgel spelen? Nu niet gelijk aan het ergste denken. Ik moet mij morgen maar ziek melden. En hoe moet het nu met mijn nieuwe opleiding? Ik weet dat het gehoor uiteindelijk helemaal zal verdwijnen. Dit is immers niet de eerste keer…

Ik ben slechthorend vanaf mijn geboorte en mijn gehoor is steeds slechter geworden waarbij het meerdere keren weg viel en weer terug kwam tot mijn gehoor niet meer terug kwam en ik volledig doof werd. Een cochleair implantaat was voor mij nog de enige uitkomst. Gelukkig had mijn KNO-arts mij hier al eerder over verteld, waardoor ik dus gelijk de weg zocht naar een CI-team toen mijn gehoor zich dit keer niet meer leek te herstellen.

Dankzij mijn CI hoorde ik meer dan ik de afgelopen dertig jaar had gehoord. Ik ben niet alleen, ik heb geleerd dat een goed functionerend gehoor voor veel mensen niet zo vanzelfsprekend is, maar dat hoeft geen enkele reden te zijn om buiten de maatschappij te staan.

Wees lief voor jezelf en geef je gehoor en dus jezelf alle kansen. Zo heb ik geld ingezameld om een tweede CI te bekostigen, omdat ik voelde dat dit mij nog verder zou brengen. En inderdaad het kost me met twee CI’s nog minder energie om in allerhande omstandigheden te verstaan en te genieten van geluid, zelfs muziek.

Als maatschappelijk werker weet ik als geen ander hoe belangrijk het is om hulp te zoeken bij iets wat moeilijker is. Ik kan absoluut zeggen dat ik geen moeite heb om mensen één-op-één goed te verstaan, maar in groepssituaties vind ik het soms lastiger om de gesprekken te volgen. Mensen die goed horen, vergeten ook heel snel dat iemand slechthorend is en gaan uit enthousiasme toch weer sneller of door elkaar praten en dat blijft wel lastig. Ik gebruik in deze situaties Roger apparatuur van Phonak. Wat een uitkomst. Deze apparaatjes zijn in staat om groepsgesprekken op te vangen en deze naadloos te streamen naar mijn beide CI’s. Ik kan zelfs in deze moeilijke situatie ontspannen luisteren en iedereen goed

volgen. Het geluid dat ver is, wordt letterlijk dichtbij gehaald en dat is erg prettig en bespaart veel energie. Ik ben een stuk onafhankelijker geworden en aan het einde van de dag ben ik een stuk minder moe waardoor ik energie over houd om nog leuke dingen te doen.

Verder is het ook ongelooflijk hoe de techniek blijft evolueren. Ondanks het feit dat ik mijn implantaten nu al jaren heb, blijf ik vooruit gaan als er weer iets nieuws wordt ontwikkeld. Ik heb onlangs weer een nieuwe processor gekregen en het geluid klinkt voller, is warmer en heeft meer diepte. Ik hoor gedetailleerder; een voorbeeld is iemand horen ademen aan de telefoon. Het geluid van de zee is mooier dan ooit, omdat ik nu ook de golven hoor aanzwellen. Als je dan bedenkt dat ik eigenlijk doof ben, prijs ik mezelf ontzettend gelukkig dat mijn CI's dit mogelijk maken.

En los van de klank, gaat ook het gebruiksgemak er steeds meer op vooruit. De ingebouwde bluetooth streaming zorgt voor een directe geluidservaring, die wat mij betreft muziek en spraak nog veel duidelijker doet overkomen. Muziek is leuker dan ooit tevoren met CI. De kwaliteit van het geluid is zo goed, echt geweldig! Ik heb niet eerder met CI zoveel muziek geluisterd als nu. Een podcast beluisteren behoort nu ook tot de mogelijkheden. Wat dat betreft zijn er echt weer meer mogelijkheden bij gekomen die mijn leven verrijken.

Het telefoneren is gemakkelijker geworden ook al blijft het nog lastig om emoties/nuances goed te horen. Voor zakelijke boodschappen etc. gaat het perfect! Het gaat beter met bellen dan eerder en dat vind ik heel prettig. Dat verlaagt de drempel en kost minder energie.

Zwemmen met de waterdichte batterij is ook erg fijn! Het geluid van water en de vrijheid die daardoor ontstaat. Ik kan hier echt van genieten. Natuurlijk is het een heel traject en heb je niet meteen de eerste dag na de operatie je gehoor helemaal op niveau, maar het is de tijd en energie meer dan waard geweest voor mij"

- Elske

OLIVER (1969)

“Dankzij mijn CI heb ik een groot stuk van mijn oude (sociale) leven weer teruggekregen.”

Otosclerose
1 CI (2014) + 1 compatibel hoortoestel

“Ik werd geleidelijk steeds slechthorender, als gevolg van - onder andere - otosclerose (een progressieve aandoening die iemand langzaam slechthorend maakt door overmatige botwoekering of botgroei op en rondom de stijgbeugel in het middenoor). Doordat ik steeds slechter ging horen, kwam ik in een sociaal isolement terecht, kon ik mijn kinderen niet meer (goed) verstaan en kreeg ik bij mijn werk ook steeds meer problemen met de communicatie.

Gelukkig stond de otosclerose de mogelijkheid van een cochleair implantaat niet in de weg. In 2014 heb ik mijn CI gekregen. Dankzij mijn CI heb ik een groot stuk van mijn oude (sociale) leven weer teruggekregen. Ik kan mensen nu weer verstaan waar dat eerder niet mogelijk was, hoezeer ik mijn best ook deed. Ook op mijn werk is het gemakkelijker om met collega’s te overleggen en te vergaderen. Ik kan alles veel beter volgen. Natuurlijk ben ik nog steeds slechthorend. Ook een CI blijft tenslotte een hulpmiddel
met beperkingen en links of rechts zal ik eens iets niet verstaan. Maar ik kan zoveel meer dan met alleen hoortoestellen, wat het de stap absoluut waard maakte.

Niet onbelangrijk is dat ik aan mijn niet geïmplanteerde oor het compatibele hoortoestel draag. Beide toestellen werken met elkaar samen en de instellingen zijn aan elkaar aangepast. Dit werkt voor mij fantastisch.
Natuurlijk kan je eender welk hoortoestel naast je CI blijven dragen, maar de extra’s die het compatibele hoortoestel mij leveren, zijn top. De combinatie heeft mijn spraakverstaan verbeterd t.o.v. het gebruik van een gewoon hoortoestel. Alles klinkt helderder en meer in balans. Met de app kan ik ook beiden toestellen bedienen wat erg prettig is. Naast de bediening van beide apparaten wordt ook relevante informatie getoond. Zo is zichtbaar hoe lang je nog ongeveer met je accu doet en is er een toestelcontrole mogelijk, waarmee men de processor(en) kan testen. Dit is ongetwijfeld zeer handig voor ouders van kinderen, maar ook voor mensen die twijfelen of hun CI wel goed werkt.

Een extra functie van de app is dat je tijdens streamen zelf kan spelen met de balans tussen wat je aan streaming en aan omgeving binnen krijgt. Met de vorige processor werd dit door de audioloog vast gezet in een bepaalde verhouding. Nu kan je hier met de app tijdens het streamen zelf mee spelen, erg fijn, want vaak wil je de balans in verschillende situaties toch net weer iets anders hebben.

Prachtig ook dat deze streaming dankzij het Link hoortoestel perfect binnenkomt in beide toestellen. Een telefoontje is zo gepleegd en het streamen van geluid en muziek is een genot. Als ik vroeger aan het koken was, wilde ik niet per se muziek horen en dat is nu wel anders. Wat een gebruiksgemak!

Wat ook fijn is, is dat een telefoongesprek gelijk binnenkomt op beide oren én dat ik de telefoon niet eens bij mijn mond moet houden, want ik praat terug via de microfoons van mijn CI. Ik heb dus een draadloze headset wat heel veel gemak met zich meebrengt.

En waar sommigen misschien niet eens bij stil staan omdat je tenslotte elektronica op je oor hebt, is het feit dat ik gewoon kan zwemmen met mijn CI. Ik kan heerlijk genieten van een dagje strand of zwembad zonder dat ik mijn gehoor hiervoor moet opofferen. Heerlijk vind ik dat."

- Oliver

FRANK (1966)

“Ik heb nog nooit zo goed kunnen bellen” – over techniek die blijft verbazen.

Plotsdoof
1 CI sinds 2006

Het is alweer van 2006 geleden dat ik mijn implantaat kreeg. Voor mij was het niet vanaf de eerste dag gelijk prachtig geluid, ik heb moeten wennen en oefenen, maar ik kan in alle oprechtheid vertellen dat ik zelfs nu nog stappen vooruit zet dankzij de steeds evoluerende technieken. Zo krijg je elke 5 jaar een nieuwe processor. In 2021 mocht ik overstappen naar een nieuwe generatie processor. Wat een ongelooflijk verschil. Dit had ik na mijn jarenlange CI-ervaring niet verwacht.

Het eerste wat me opviel was hoe zuiver het geluid is bij het bellen via Whatsapp! Ik heb nog nooit zo goed kunnen bellen.

Het toestel zit perfect achter het oor, is een stuk kleiner en lichter en door de met-het-oor-mee-gevormde kromme batterij ook veel minder kans om te verliezen (zo voelt het). Al met al: het voelt veel comfortabeler aan dan voorheen.

De ingebouwde Bluetooth connectiviteit is een verademing, wat is het heerlijk om overal en altijd via Bluetooth verbinding te kunnen maken. Het is heerlijk om bij een team-meeting via mijn laptop of als ik muziek wil luisteren via mijn smartphone via Bluetooth te connecteren. Zo eenvoudig, dit is een enorm pluspunt voor mij. Ik ben immers werkzaam als ICT-manager en heb dus veel vergaderingen die de laatste tijd ook steeds vaker digitaal gebeuren.

Vroeger was het toch vaak een dingetje om een vergadering goed te kunnen volgen. Tijdens live vergaderingen maak ik gebruik van de Phonak TableMics. Heerlijk dat de Phonak technologie gewoon in mijn CI is ingebouwd waardoor ik geen ontvangertjes of speciale programma’s nodig heb. Ik heb gewoon automatisch verbinding met de TableMics waardoor ik zelfs vergaderingen in grotere gezelschappen vlotjes kan volgen.

Ook ontdekte ik weer nieuwe toepassingen, want je denkt al gauw ‘ach muziek streamen of vergaderingen online volgen’ – allemaal leuk, maar niet iedereen zit in die situatie. Maar nu ga ik sinds een tijdje vaker mountainbiken. Een keer ging ik langs een nieuwe route op de mountainbike naar het werk. Ik dacht de route aardig te kennen, maar raakte hopeloos verdwaald. Ik heb Google Maps even aangezet op mijn telefoon om te kijken waar ik was en hoe ik moest rijden om op het werk te komen. Ik berg mijn telefoon vervolgens weer op en fiets weer door waarbij ik opeens een stem hoor: “Ga na 50 meter rechtsaf en ga de Lindebaan op. Volg deze weg voor 250 meter.” Ik keek verbaasd om me heen en toen viel het muntje pas… De navigatie streamde de route naar mijn CI :-) nooit bij stilgestaan dat dit ook een mogelijkheid was. Ik mountainbike nu zeer geregeld en laat me lekker door Google Maps leiden. Heerlijk is dit!!

Waar misschien minder bij stil gestaan wordt, is de batterij. Een CI verbruikt veel meer stroom dan een hoortoestel. Gelukkig krijg je oplaadbare accu’s, maar wat een enorm verschil met mijn vorige generatie processor. Ik kan nu probleemloos 17 uur met de middelgrote batterij doen. Ik heb in ieder geval nog geen situatie meegemaakt dat ik met een lege batterij ben komen te zitten. Onbewust neem ik geen reservebatterij meer mee, dit kan me natuurlijk nog een keer duur komen te staan, maar ik heb de grens (dat de batterij leeg raakte) tot nu toe nog niet bereikt. Met de vorige processor deed ik max 11 uur met een batterij. Toch wel weer een enorme verbetering moet ik zeggen!!

De techniek staat letterlijk niet stil en het is erg fijn om te weten dat er steeds weer snufjes bij komen die het horen met een CI makkelijker maken waardoor ik durf te zeggen dat je in vele situaties vergeet dat je eigenlijk ernstig slechthorend bent.”

- *Frank*

ROOS (1952)

“Ik heb mijn spraakverstaan teruggekregen. Ik heb weer een sociaal leven. Ik hoor er weer bij.”

Vroege ouderdomsdoofheid
1 CI (2017) + 1 compatibel hoortoestel

Ouderdomsdoofheid zit bij mij in de familie, maar ik werd hier wel heel vroeg mee geconfronteerd. Op mijn 22ste viel mijn gehoor eenzijdig uit na een trouwfeest. Ik was opgelucht toen het na enkele uren terugkwam. Ik besefte toen al dat ik lawaaierige omgevingen zoveel mogelijk moest mijden. Dat is vaak moeilijker dan het lijkt. Op het werk merkte ik dat stressvolle situaties ook soms een terugval veroorzaakten.

Sinds mijn 40ste bezocht ik op regelmatige basis een oorarts en ik merkte dat ik tamelijk goed scoorde op de lage tonen, maar dat de problemen op de hoge tonen geleidelijk aan toenamen. Pas op mijn 55ste heb ik mijn eerste hoortoestellen gekocht. Ik was euforisch want ik hoorde weer goed. Helaas bleef mijn gehoor achteruit gaan. Mijn hoortoestellen werden meermaals bijgesteld, maar dit hielp op een gegeven moment niet meer. Ook met nieuwe toestellen was het resultaat nauwelijks beter. Hoortoestellen versterken het geluid, maar je hebt wel restgehoor nodig om dat versterkte geluid te kunnen waarnemen. Ik zat dus vast. Ik verstond mijn man amper, wat geregeld voor spanning en irritatie in onze relatie zorgde. Ook de communicatie met mijn kleinkinderen van 5 en 9 viel zo goed als stil. Ik kon hun scherpe kinderstemmetjes amper verstaan.

Aanvankelijk deed ik nog mijn best om erbij te horen. Af en toe vroeg ik naar het gespreksonderwerp in de hoop zo toch nog te kunnen meepraten. Steeds vaker stelde ik daardoor verkeerde vragen of bleek mijn inbreng niet ter zake te doen. Er wordt soms met je gelachen, omdat je iets verkeerd verstaan hebt. Het resultaat is dat je je steeds meer afsluit.

Je omgeving kent je probleem en toch wordt er onbewust niet meer met jou gecommuniceerd. Men richt zich tot je partner en jij gaat op in het decor.

Ik werd steeds afhankelijker van mijn man, ik, de eens zo zelfstandige Roos. De telefoon nam ik niet meer op. Op feesten bleef ik angstvallig in de buurt van mijn man, zodat hij het woord kon voeren of overnemen als het mij niet lukte het gesprek te volgen. Ik miste elke inbreng van anderen, zodat ik mijn eigen mening niet meer kon verrijken of bijstellen met die van anderen. Dat stemde mij steeds triester en ik voelde mij dom en afgeschreven.

Ondertussen had mijn oorarts de pensioenleeftijd bereikt en zocht ik naar een jongere oorarts in de hoop dat hij meer vertrouwd zou zijn met nieuwe technologieën. Hij heeft me toen geïnformeerd over de mogelijkheden van een cochleair implantaat, maar ik kwam voor de toen geldende criteria nog niet in aanmerking. Hij stuurde me naar huis met de geruststelling dat hij me zou helpen van zodra het kon.

Een jaar later (2017) zocht ik hem terug op. Ik was radeloos. Ik verstond bijna niets meer en leefde in een cocon. Tot mijn grote opluchting bleek ik toen wel in aanmerking te komen voor een CI. Ik zou een implantaat krijgen, waarbij het laatste stukje restgehoor dat ik had, net zoals bij een hoortoestel, zou versterkt worden en de hoge tonen, die ik miste, door het cochleair implantaat zouden aangeboden worden. Aan mijn andere oor zou ik een hoortoestel blijven dragen. De beslissing was een feit.

De operatie verliep vlot en ik herstelde meteen. Nu was het wachten tot het cochleair implantaat zou aangesloten worden bij de audioloog. Ik ervaarde de geluiden meteen als natuurlijk, alleen klonk spraak nog stil. Ik speel piano en ook dat geluid klonk goed, maar wel scherper dan voorheen. Ik merkte wel dat ik het de eerste week lastig vond om rustig de tijd te nemen te wennen aan het opbouwen van dit nieuwe horen. Het ging in eerste instantie niet snel genoeg naar mijn gevoel, maar ik werd al snel gerust gesteld. De afregelingen van het implantaat volgden elkaar kort op en ook de revalidatie bij de logopedist werd opgestart. Ik ging razend snel vooruit al was het wel vermoeiend.

Ik hoorde steeds meer geluiden, waarvan ik me al jaren niet meer bewust was: voetstappen, getik, een blatend schaap, gesnurk,… Nog geen twee maanden na de ingreep had ik een tamelijk goed spraakverstaan in beperkt gezelschap. Ik keek naar het nieuws en naar documentaires zonder ondertiteling.

We zijn nu 5 jaar later en in goede omstandigheden haal ik 98% spraakverstaan. Ik functioneer goed in beperkt gezelschap (tot 8 personen). Er zijn natuurlijk ook moeilijke situaties, maar ik pas mij aan. In lawaaierige omgevingen focus ik mij op een gesprek met één iemand. Als iemand te veraf staat, vraag ik om te wachten met praten tot ik wat dichterbij sta, enz. Mijn restgehoor is ondertussen verder achteruit gegaan. Ik merk dat opgenomen muziek niet meer goed klinkt, maar live heb ik wel nog altijd een mooi geluid.

Ik ben heel tevreden met mijn CI. Ik heb mijn spraakverstaan teruggekregen. Ik heb weer een sociaal leven. Ik hoor er weer bij.”

- Roos

Jelle - PARTNER VAN CI-DRAGER KARI

“Kari’s communicatieproblemen zijn zo goed als onbestaande. Integendeel, soms communiceert ze te veel ;-)!”

Progressief gehoorverlies
2 CI’s (2014 & 2017)

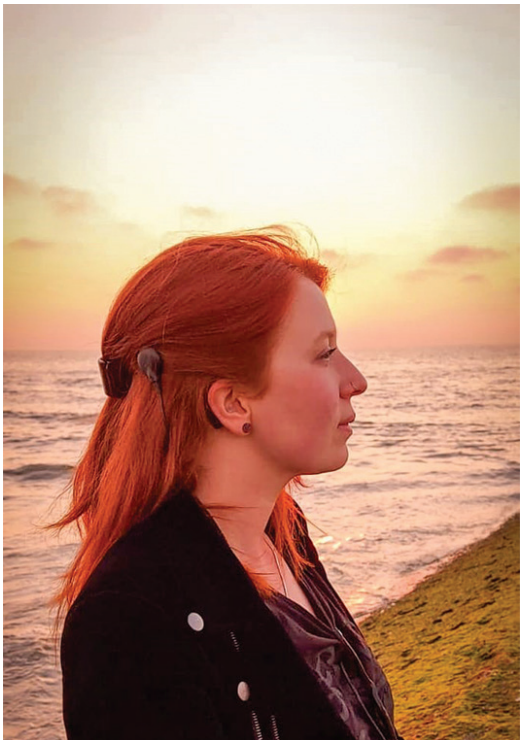

“Toen ik Kari leerde kennen, had ze al gehoorproblemen en droeg ze hoortoestellen aan beide oren. Op zich allemaal geen probleem, aangezien ik een zeer luide stem heb en ik dus voldoende luid kon spreken tegen haar ;-).

Tegen de tijd dat we gingen samenwonen evolueerde het degeneratief proces van haar gehoor, waardoor er bepaalde frustraties tevoorschijn kwamen langs beide kanten voornamelijk door communicatieproblemen. Veel zaken werden verkeerd begrepen of hoorde ze gewoon niet.

De frustraties en onmacht groeiden, waardoor we samen tot de conclusie kwamen dat we naar een andere oplossing moesten zoeken. Kari kende iemand die een cochleair implantaat had gekregen. Ze had haar blog gevolgd.

Onze gesprekken gingen steeds vaker over wel of geen CI. Dankzij het voorbeeld van iemand, die in dezelfde schoenen als Kari had gestaan, werd de drempel om de stap tot implantatie te zetten steeds kleiner. Na veel wikken en wegen over alle pro’s en contra’s, bleken er voor ons weinig contra’s over te blijven, waarna we besloten de stap naar een CI te zetten.

Er werd een afspraak gepland met de NKO-arts waar we al onze vragen aan kwijt konden en met wie we onmiddellijk een goede klik hadden. Kari kon al haar vragen stellen en ik op mijn beurt dan al mijn vragen. Na nog wat napraten werd de beslissing gemaakt “de CI-reis was begonnen”. Niet alleen voor Kari was het fijn dat ik mee kon gaan naar deze afspraak, ook voor mijzelf was dit verhelderend. De arts nam de tijd om ook mij te informeren over wat een CI-traject met zich zou meebrengen. Je doet dit immers niet alleen.

Kari had behoorlijk wat zenuwen voor de operatie, maar ik trachtte deze zo veel als mogelijk weg te nemen en haar gerust te stellen dat alles in orde zou komen. Uiteindelijk is alles vlot mogen verlopen. De eerste weken na de operatie had Kari maar één hoortoestel in en was het een beetje behelpen om te communiceren.

Tijdens de eerste aansluiting van het CI en de dagen erna waren het voor haar wat moeilijkere dagen, aangezien ze enkel maar piepjes en tuutjes kon horen (ze wist via de blog die ze had gelezen dat dit kon voorvallen, maar ze had toch gehoopt dat het bij haar niet zo ging zijn), maar toch kwam er stilaan licht aan het einde van de tunnel.

Op een dag kwam ze thuis en zei ze trots dat ze het geluid van de hoeven van de paarden had gehoord onderweg naar de auto. Voor mij was dit ook een hele opluchting dat het toch de goeie kant begon uit te gaan. Weken en maanden van oefenen en trainen begonnen vruchten af te werpen en we bleven er thuis samen telkens voor gaan door heel hard te oefenen. Ik gaf een draai aan de soms saaie oefeningen door er grappige woorden tussen te steken, waarvan Kari dacht dat deze niet juist waren.

Het intensieve revalideren ging natuurlijk niet altijd zonder slag of stoot. Soms ging het gepaard met frustraties en emoties, omdat iets niet meteen lukte, maar steeds bleven we alle gevoelens benoemen en bespreken en groeiden we als koppel alleen maar verder en verder. Je doet dit niet alleen. Ook de omgeving van de persoon met een CI heeft er een CI bij gekregen.

Vandaag heeft Kari twee CI's en zijn de communicatie-problemen zo goed als onbestaande.
Integendeel, soms communiceert ze te veel ;-)! Haar zelfredzaamheid is enorm gegroeid en dit zorgt dan tegelijk ook voor een stuk minder belasting bij mij in het regelen van zaken.

Zowel Kari als ik zijn nog steeds heel blij met de stap die we naar cochleaire implantatie gezet hebben. Het heeft ons als koppel uitgedaagd, maar we hebben er heel veel voor in de plaats gekregen."

- *Jelle*

HANS - PARTNER VAN CI-DRAGER ELSKE

“Voor het eerst in haar leven hoort ze dus in stereo.”

Syndroom van Pendred
2 CI’s (2009 & 2014)

“Ik leerde Elske kennen toen zij al zwaar slechthorend was. Links droeg ze niet eens een hoortoestel, omdat dat eigenlijk niets toevoegde, dus alles gebeurde met het rechteroor.

Ik herinner me nog goed dat Elske meerdere episodes van plotse doofheid heeft gekend. We bezochten samen de KNO-arts, die Prednison voorschreef in de hoop het gehoor weer te herstellen. Dat gebeurde. Later kwam het voorstel contact op te nemen met een arts die gespecialiseerd was in het syndroom van Pendred. Zo werd na genetisch onderzoek helder dat er inderdaad sprake was van het syndroom van Pendred. Daarmee was er ook een prognose; toenemende slechthorendheid en uiteindelijk doofheid. Maar ook werd Elske gelijk duidelijk gemaakt dat mensen met Pendred vaak ideale CI-kandidaten zijn. Dat was voor ons fijn om te horen, want dat betekende dat we in de toekomst niet over zouden moeten op gebarentaal. Er was perspectief! Verder blijft er natuurlijk veel onzekerheid hangen, omdat van te voren niet aan te geven is wat je als gebruiker uit een CI zal kunnen halen.

Ik herinner mij dat we tijdens onze eerste vakantie samen, in voormalig Oost-Duitsland in een grasveld stonden waar het stikte van de krekels. Voor mij een bijna oorverdovend geluid. Ik zei tegen Elske: “Moet je die krekels eens horen.” Elske hoorde NIETS! Dat was voor mij eigenlijk onvoorstelbaar, niet te geloven. Daardoor nam ik het aan als feit, oké, dat hoort ze dus niet. Zonder dat verder te koppelen aan wat ze dan allemaal nog meer niet zou kunnen horen.

Toen ze weer een keer plotsdoof werd en haar gehoor niet meer terugkwam, brak voor ons het CI-tijdperk aan. Elske was ook vaak letterlijk ziek bij plotsdoofheid, omdat dat gepaard ging met zware aanvallen van vertigo, waardoor dan misselijkheid en braken ontstond. En dat duurde dan een week. Ook was er dan vaak sprake van heftige tinnitus in zijn meest woeste vormen. Van indringende pieptonen tot hele korpsen en orkesten die bij haar voorbij kwamen. Moeilijk om als partner aan te zien, want je staat eigenlijk met lege handen. Je kunt niets doen dan lief zijn voor je vriendin. In dit soort situaties ging onze communicatie meestal op papier.

Nadat was besloten dat er een CI zou komen, kwam bij Elske een nieuw dilemma; moet het CI op links of op rechts. Er was namelijk in de voorgaande maanden toch weer iets van gehoor teruggekomen op rechts. Niets waar je iets mee kon, maar toch, ze hoorde weer wat met haar eigen oor en dat zou mogelijk vernietigd worden als ze daar een CI zou krijgen… Dus dan toch misschien maar beter op links? Ik voelde haar argumentatie wel aan, maar ja, wat moet je met iets waar je eigenlijk niets aan hebt? Het zat ook meer op het terrein van afscheid nemen van je eigen gehoor. Moeilijk!
De arts had ook voorkeur voor rechts, omdat dit oor het langst, het best werkzame oor was geweest en dus meer kans op goede uitkomsten bood dan links waar al veel langer geen stimulatie van de gehoorzenuw was geweest. Het werd dus rechts.

Elske werd geopereerd in Nijmegen. Van de eerste aansluiting kan ik mij vreemd genoeg weinig herinneren. Wel staat mij het blije gezicht nog voor de geest toen ze voor het eerst sinds maanden weer iets hoorde. Eerst allemaal kwakende Donald Duckjes, maar het boeiende was dat ze die eendjes wel allemaal meteen redelijk goed kon verstaan. Fijn om weer met elkaar te kunnen praten.

Thuis gingen we oefenen, oefenen en oefenen. Dat was heel leuk en uitdagend om te doen. Ook het opzoeken van geluiden binnen en buiten en dan net zo lang uitproberen tot Elske het hoorde en dan benoemen wat het is. Hier doet zich blijkbaar het fenomeen voor dat je hersenen geluiden die het niet kent of niet kan interpreteren, weg filtert en dan hoor je dus niets. Totdat iemand je op zo'n geluid attent maakt (en eventueel van te voren het geluid imiteert of voordoet) en uitlegt wat het is. Mooi voorbeeld hiervan is de koekoek die Elske niet hoorde, totdat ik haar er attent op maakte en de koekoek had nagedaan.
Een boeiend en mooi proces!

Al snel wilde Elske ook een CI op links. Aangezien dat niet wordt vergoed, is dat er gekomen door middel van crowd funding en uit eigen middelen. In België bleek alles goedkoper te kunnen, daarom gebeurde de operatie in Gent en de aansluiting en revalidatie in Antwerpen bij de Oorgroep.

Het was wel grappig dat het nieuwe CI er bij testen beter leek uit te komen dan het eerste CI op rechts. Vroeger was het linkeroor juist het oor waar ze vrijwel niets mee hoorde. Maar veel horen, betekent nog niet goed spraak verstaan. Ook hier hebben we weer veel geoefend om dat te verbeteren. Ze verstaat spraak links nu vrijwel evengoed als rechts en ze ervaart meer diepte in de geluiden om haar heen. Voor het eerst in haar leven hoort ze dus in stereo. Elske is heel blij met haar tweede CI.

Eigenlijk ben ik wel 'organisch' meegegroeid met de gehoorperikelen van Elske. Het waren voor mij geen traumatische veranderingen doordat we gaandeweg zagen gebeuren wat al verwacht was. De cirkel werd gesloten toen mijn eigen gehoor zodanig achteruit begon te gaan dat Elske mij buiten attent maakte op vogels die ik niet meer hoorde. Krekels zijn hier niet zoveel als in dat veldje in Oost-Duitsland, maar ik vreesde het ergste… Sinds ik zelf een hoortoestel draag op rechts is dat probleem gelukkig grotendeels uit de wereld."

- Hans

HUBERIET - PARTNER VAN CI-DRAGER HARRY

“Dat Harry zijn kleinzoon Loek voor het eerst kon verstaan dankzij zijn CI was een fantastisch moment.”

Progressief gehoorverlies
1 CI (2016) + 1 compatibel hoortoestel

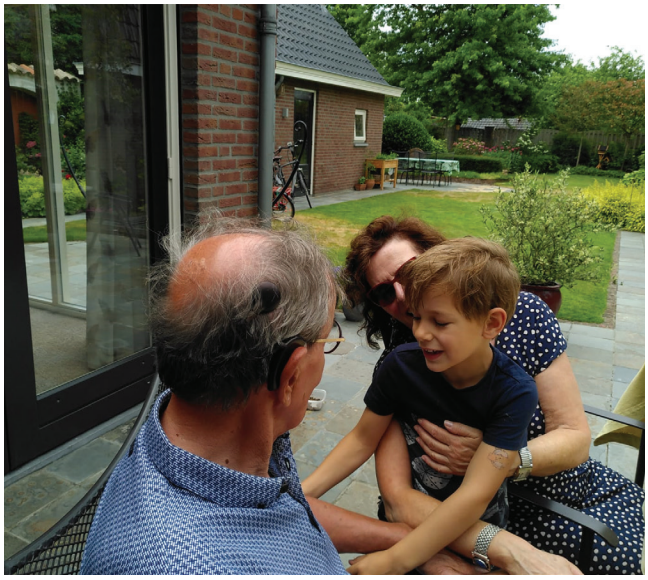

“Al vanaf het jaar 2000 draagt Harry hoortoestellen en werd zijn gehoor jaarlijks minder. In 2010 moest Harry om die reden dan ook stoppen met werken. Een heel verdrietige tijd was dat, werken was namelijk zijn hobby/onze hobby. Harry is toen begonnen met het geven van lezingen en voorlichting op scholen en verenigingen en dat gaf een mooie nieuwe invulling aan zijn leven. Dat was ook voor mij een hele geruststelling, hij kon al zijn expertise op het gebied van presentaties geven en informatie verstrekken toepassen rond het thema gehoorverlies en vond daarin een goede en zinvolle tijdsinvulling.

Het lidmaatschap van de NVVS maakte dat Harry in samenspraak met de afdeling Audiologie van het audiologisch-centrum in Nijmegen constant op zoek ging naar alternatieven om toch zoveel mogelijk te kunnen blijven horen en te kunnen communiceren met anderen.

Het contact met slechthorenden van de vereniging ondersteunde ons in het hele traject. Vooral de gespreksgroepen die het Radboud Ziekenhuis ons aanbood heeft ons ondersteund in de communicatie met elkaar. Elke 2 weken een bijeenkomst waar we tips kregen en onze frustraties en emoties konden delen. Dit heeft mij in elk geval heel goed gedaan en zo begrepen we beiden dat we alles in het werk moesten stellen om te blijven communiceren met elkaar en met anderen, hoe moeilijk ook soms. Vrienden en familie deden ontzettend hun best, maar vervielen net als ik toch heel vaak weer in ons oude gedrag van door elkaar praten en van de hak op de tak springen tijdens een gesprek.

Omdat de slechthorendheid steeds erger werd, kwam er een einde aan de mogelijkheden die de diverse hoortoestellen konden bieden. In 2015 was het gehoor zo slecht dat de audioloog een positief advies gaf voor een CI-traject. Toevallig was ik aanwezig bij dat onderzoek. Wat een opluchting was dat voor ons beiden, het gaf ons nieuwe moed en perspectief.

Vlak na deze goedkeuring werd Harry getroffen door hersentumoren waarna een zwaar traject van chemobehandelingen plaatsvond. Op 16 januari 2016 werd de goedkeuring voor het CI-traject officieel bevestigd, maar ons hoofd stond er op dat moment eigenlijk helemaal niet naar. Maar Harry, als echte doorzetter, ging er vol voor. Hij bezocht alle leveranciers die een CI in hun gamma hadden. Ik werd na deze bezoeken altijd volledig geïnformeerd over de positieve en minder positieve kanten van bepaalde CI’s. In die tijd werkte ik fulltime.

Harry had meteen een heel goed gevoel bij AB, de professionaliteit, de aandacht en de innovatieve inzet van het bedrijf maakte dat hij heel duidelijk was in zijn keuze.

Naast zijn eigen oriëntatie liep daarlangs ook nog het hele medische onderzoekstraject. Op 27 juli 2017 vond de operatie plaats, wat was dat spannend. De operatie verliep heel goed en 's avonds mocht Harry alweer, gezond en wel, mee naar huis. Op 30 augustus werd het CI in werking gesteld. Dat was een ongelofelijk mooi en emotioneel moment, want Harry kon meteen weer horen en geluiden thuisbrengen met dat oor. In de daaropvolgende maanden stond oefenen en bezoeken aan het Radboud ziekenhuis centraal in ons leven. Langzaamaan en met vallen en opstaan hebben we het 'normale' leven weer opgepakt. Etentjes met familie en vrienden, feestjes, naar theater en film. Het kan allemaal weer.

Dat Harry zijn kleinzoon Loek voor het eerst kon verstaan dankzij zijn CI was een fantastisch moment. Ondanks dagelijkse, kleine communicatieproblemen die nog wel eens de kop opsteken, genieten we, dankzij het CI en aanvullende hulpmiddelen van Phonak en AB, van het leven."

- Huberiet

Heidi - AUDIOLOOG/AUDICIEN

“Al meer dan dertig jaar ben ik audioloog en help ik mensen met een gehoorverlies door gepaste hoortoestellen en eventuele hulpmiddelen voor hen aan te passen. Ik vind veel voldoening in mijn werk, want horen is nu eenmaal heel belangrijk in ons leven. Het doet me dan ook veel plezier als ik merk dat mensen na een goede gehooraanpassing weer actiever worden en met meer zelfvertrouwen communiceren met de mensen om hen heen.

Helaas merk ik ook dat sommige gehoorverliezen dermate ernstig zijn (geworden) dat een klassieke aanpassing met hoortoestellen, hoe krachtig ook en zo goed mogelijk ingesteld, soms niet meer het gewenste resultaat biedt. Dit is altijd zeer moeilijk om te aanvaarden. Vaak hebben zij jarenlang goed gefunctioneerd met hun hoortoestellen en als dat plots of gaandeweg niet meer lukt, is dat een soort rouwproces waarbij je als audioloog soms nog weinig hulp kan bieden en dat is vaak erg pijnlijk.

Ik ben dan ook heel blij dat wij op de hoogte zijn gebracht van de precieze criteria om in aanmerking te komen voor een cochleair implantaat. Een implantaat is immers in staat om mensen weer te laten horen en verstaan als dat niet meer lukt met klassieke hoortoestellen. De aanpassing van het cochleair implantaat gebeurt uiteraard door het CI-team in het ziekenhuis, maar wij kunnen een meerwaarde bieden door mensen die we vaak al lang kennen vanuit de gegroeide vertrouwensrelatie te informeren en te sensibiliseren over deze mogelijkheid. Velen hebben nog nooit van een cochleair implantaat gehoord en het biedt hoop en perspectief om te weten dat er na het hoortoestel nog een oplossing bestaat.

Doordat het voor volwassenen slechts mogelijk is om aan één oor een cochleair implantaat te ontvangen (terugbetaald te krijgen), zie ik de mensen ook vaak terug om het hoortoestel aan het andere oor te blijven aanpassen naast hun cochleair implantaat.

Ook hier staat de techniek niet stil en ik ben blij met alles wat we méér kunnen aanbieden of weten om mensen te kunnen adviseren over de best mogelijke oplossing voor hun situatie. Het is werkelijk zalig om te mogen zien hoe mensen erop vooruitgaan als ze de stap naar een cochleair implantaat hebben durven zetten. Ik geniet er enorm van hen terug te zien en te horen wat ze nu wel allemaal horen! We gaan dan verder aan de slag met een hoortoestel en/of hulpmiddelen om het onderste uit de kan van de mogelijkheden te halen. Vaak ervaren ze het resultaat echt als een ander leven.

Meestal doe ik slechts de suggestie om verder te informeren naar de mogelijkheden van een cochleair implantaat, maar voor velen is dit toch net dat duwtje in de rug dat nodig is om de stap te zetten. Uiteindelijk besluit het CI-team in het ziekenhuis met audiologen en artsen of iemand in aanmerking komt, maar dan hebben mensen dankzij ons tenminste die weg gevonden.

Een mooi voorbeeld is mijnheer S. Mijnheer is zestigplusser en draagt al zo’n 30 jaar hoortoestellen. Zijn gehoor is gaandeweg steeds slechter geworden. Eerst droeg hij quasi onzichtbare toestellen, maar hij moest de overstap maken naar achter-het-oor toestellen en uiteindelijk bood één oor nog maar zo weinig winst dat hij slechts één hoortoestel is blijven dragen (rechts). Die stapsgewijze achteruitgang van zijn gehoor kon hij doorheen de tijd maar zeer moeizaam accepteren.

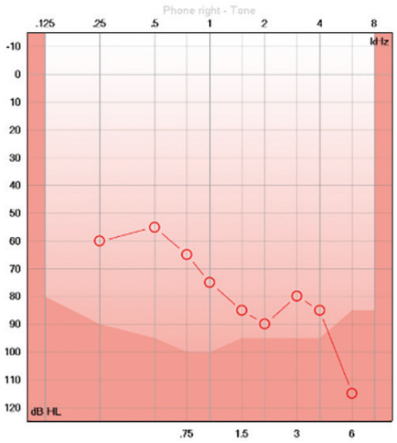

Gehoorverlies rechts

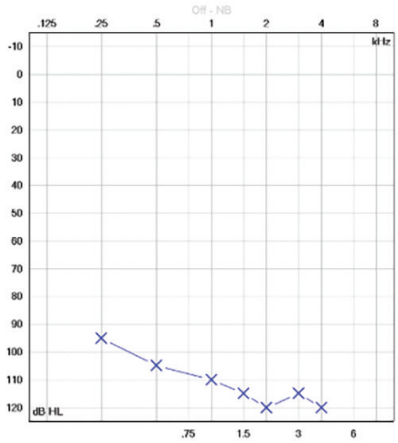

Gehoorverlies links

Mijnheer heeft een managersfunctie, waardoor er veel eisen worden gesteld aan zijn gehoor. Ik heb de hele evolutie vanaf zijn eerste aanpassing meebeleefd en we hebben altijd getracht om hem maximaal resultaat te bezorgen. Gaandeweg heb ik het omwille van de duidelijke evolutie van zijn gehoorverlies steeds vaker gehad over het bestaan van een cochleair implantaat omdat zijn audiogram er al een tijd voor in aanmerking kwam.
Zijn eerste reactie was: “Daar begin ik niet aan. Ik laat niet in mijn hoofd boren.” Ik zag het als mijn taak hem op zijn tempo te helpen dit te relativeren, aangezien ik ervan overtuigd was dat een CI noodzakelijk zou worden om goed te kunnen functioneren. Het idee moet vaak rijpen en mijnheer heeft hier toch een paar jaar over nagedacht om uiteindelijk te besluiten toch voor vrijblijvende info te willen gaan onder druk van de problemen die hij had op het werk door zijn gehoorverlies

Mijnheer heeft zich aangemeld bij een CI-team in het ziekenhuis om te bekijken of hij in aanmerking komt voor een cochleair implantaat en heeft groen licht gekregen. Ik kijk er naar uit om hem na zijn operatie terug te zien om te vernemen hoe hij erop vooruit is gegaan en om ook het hoortoestel verder aan te passen in dit verhaal zodat beide toestellen optimaal voor hem zullen samenwerken.

Uitstel hoeft dus geen afstel te zijn, het moet meestal gewoon een tijd lang kunnen bezinken. Iedereen moet uiteindelijk voor zichzelf een weloverwogen beslissing kunnen nemen om er al dan niet voor te gaan. Ik voel mij als audioloog goed geplaatst om mensen te sensibiliseren, en zij beslissen sowieso zelf of ze zich voor informatie laten doorverwijzen.

Mensen op zeer korte tijd kunnen helpen aan de best mogelijke oplossing voor hun gehoorverlies en hen daarvan zien genieten, dat is waarom ik mijn werk zo graag doe.”

- Heidi

GEHOORVERLIES BEGRIJPEN

HOE HOREN WE?

Het oor bestaat uit drie delen: het buiten-, midden- en binnenoor. Elk deel speelt een belangrijke rol bij het horen.

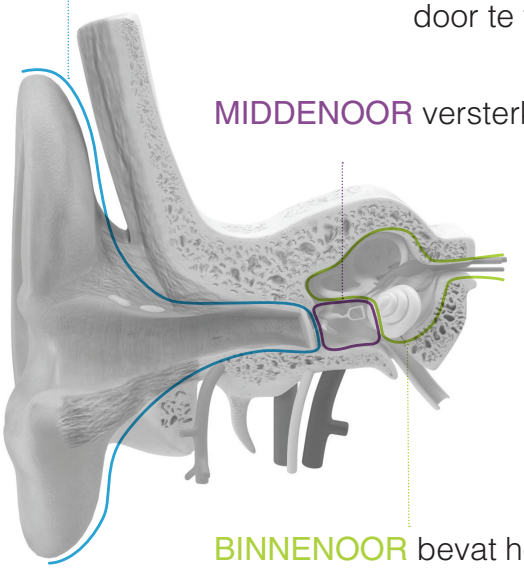

BUITENOOR fungeert als een trechter om geluidstrillingen op te vangen en door te voeren naar het trommelvlies.

MIDDENOOR versterkt de geluidstrillingen en geleidt ze naar het binnenoor.

BINNENOOR bevat het slakkenhuis dat de geluidstrillingen omzet in neurale impulsen die door de gehoorzenuw gaan.

Gehoorverlies treedt op wanneer er een afwijking of beschadiging is in één van deze delen. Voor de meeste mensen doet het probleem zich voor in het binnenoor (of slakkenhuis) waar geluid wordt overgebracht naar de gehoorzenuw.

MATE VAN GEHOORVERLIES

Een audiogram is een grafische weergave van de werking van uw gehoor.

Het audiogram toont aan in hoeverre uw gehoor van het normale afwijkt en indien dat zo is, wat de oorzaak daarvan kan zijn. De resultaten van uw gehoortest helpen bij het bepalen van de beste behandelopties voor u.

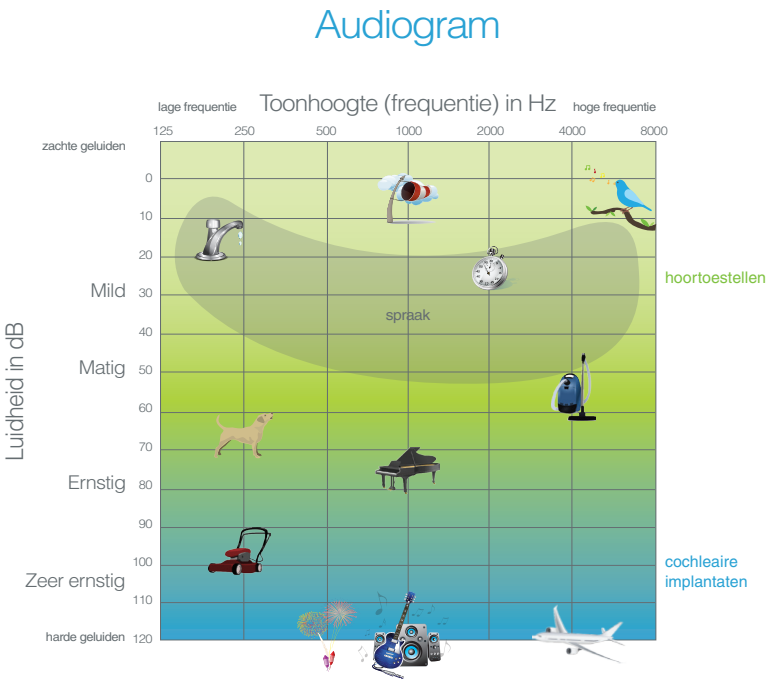

WAT IS EEN COCHLEAIR IMPLANTAAT EN HOE WERKT HET?

Een cochleair implantaatsysteem omvat een intern deel (het implantaat) en een extern deel (de spraakprocessor die op het oor wordt gedragen). Beide delen werken samen en zo worden de beschadigde delen van het oor overbrugd. Door op deze manier het slakkenhuis te omzeilen worden elektrische signalen namelijk rechtstreeks via de gehoorzenuw naar de hersenen gestuurd, waar ze als geluiden worden geïnterpreteerd.

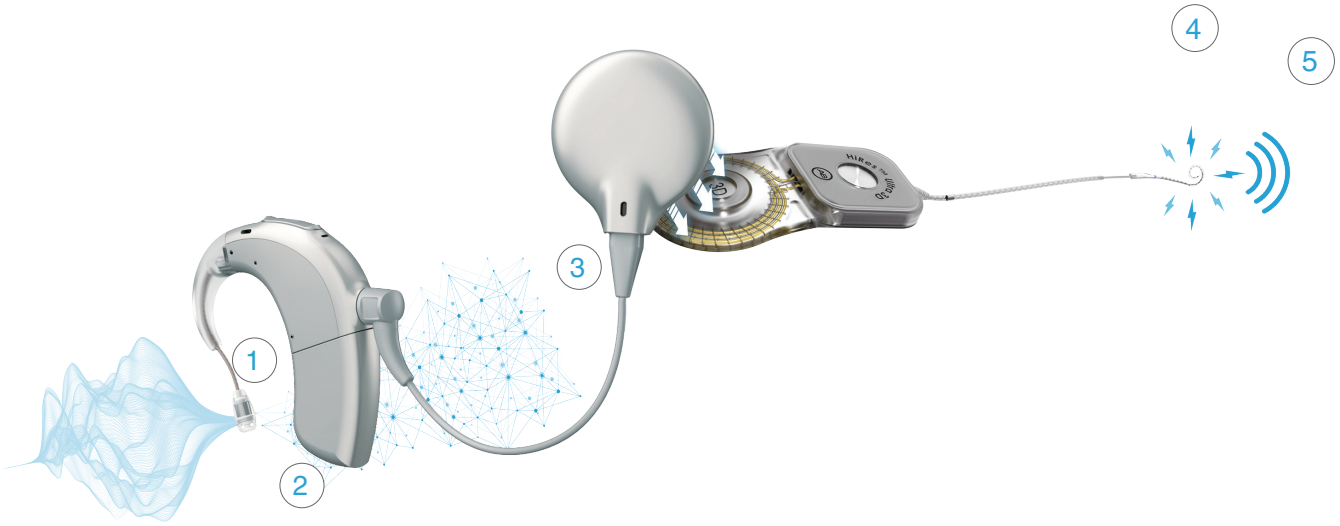

1

De **microfoon** vangt geluidsgolven op.

2

De geluidsgolven worden omgezet in gedetailleerde digitale signalen door de **spraakprocessor**.

3

De **zendspoel** zendt de digitale signalen naar het **cochleair implantaat** en de elektrode-array in het binnenoor.

4

De **elektrode-array** stimuleert de gehoorzenuw.

5

De gehoorzenuw stuurt impulsen naar de hersenen, waar ze als geluiden worden geïnterpreteerd.

MEER TE WETEN KOMEN OVER HET COCHLEAIR IMPLANTAATSYSTEEM VAN ADVANCED BIONICS?

Kijk op deze media voor meer informatie:

- Volg onze AB Benelux pagina op Facebook!

Word lid van *https://www.facebook.com/groups/ABBenelux* en blijf zo op de hoogte van de laatste productontwikkelingen, acties en evenementen.

- Video's van AB op YouTube

Op ons YouTube-kanaal Advanced Bionics Nederlands (*https://www.youtube.com/channel/UCkzPjiBbqLhLkm7e-MSmlLA*) vindt u video's over de werking van een cochleair implantaat.

- Online oefenmateriaal op HearingSuccess

Het onlineplatform is dé plaats om ondersteuning op maat te vinden. Hier vindt u oefenmaterialen en tips & tricks om u te ondersteunen tijdens uw reis naar beter horen. U vindt op HearingSuccess onder andere het online revalidatieplatform SoundSuccess, waarmee u uw spraakverstaan en spraakafzien kunt oefenen, ook als u nog geen CI heeft.

Bezoek *https://hearingsuccess.com* en begin meteen met oefenen!

• Website van Advanced Bionics

Natuurlijk kunt u voor het laatste nieuws, productinformatie, onze evenementenkalender en contactinformatie altijd terecht op onze website: *https://www.advancedbionics.com/nl*.

• Geplande evenementen

Wij organiseren met regelmaat CI-informatiebijeenkomsten voor mensen die op zoek zijn naar informatie over een cochleair implantaat en zich afvragen hoe het is om te horen met een CI? In de CI-informatiebijeenkomsten kunnen deze mensen in contact komen met (ouders van) CI-dragers en de (on)mogelijkheden ontdekken van een CI. Bekijk de evenementenkalender op *https://advancedbionics.com/evenementenkalender* voor de geplande bijeenkomsten.

Wij zijn er om u te helpen

Uw reis naar horen ontwikkelt zich continu. Ons team van zorgzame professionals en toegewijde vrijwilligers zijn beschikbaar om al uw vragen te beantwoorden, u te begeleiden bij uw volgende stappen en u te voorzien van informatie, onderwijs en ondersteuning bij het kiezen en krijgen van en leven met cochleaire implantaten en of hoortoestellen.
Neem voor al uw vragen contact met ons op door een e-mail te sturen naar: *Info.Benelux@AdvancedBionics.com*

ADVANCED BIONICS LLC
28515 Westinghouse Place
Valencia, CA 91355, United States
T: +1.877.829.0026
T: +1.661.362.1400
F: +1.661.362.1500
info.us@advancedbionics.com

ADVANCED BIONICS GMBH
Laubisrütistrasse 28
8712 Stäfa, Switzerland
T: +41.58.928.78.00
F: +41.58.928.78.90
info.switzerland@advancedbionics.com

Neem in Nederland of Vlaanderen contact op met AB door te mailen naar *Info.Benelux@AdvancedBionics.com*

Vraag uw plaatselijke vertegenwoordiger van AB naar reglementaire goedkeuring en beschikbaarheid in uw regio.
Niet alle kleuren en maten zijn in alle regio's beschikbaar.

Advanced Bionics - A Sonova brand

Het woordmerk en logo's van Bluetooth® zijn geregistreerde handelsmerken van Bluetooth SIG, Inc.
en deze merken worden door Sonova AG onder licentie gebruikt.

ADVANCED BIONICS

028-Q074-07 Rev A
©2023 Advanced Bionics AG en aangesloten bedrijven. Alle rechten voorbehouden.